

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/459/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413201368
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5413201368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcom: v rade 1/ V. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Ľ. E. XXXX/XX-XX, K. T., v rade 2/ Mgr. D. C., nar. X.X.XXXX, bytom Ľ. E. XXXX/XX-XX, K. T., v rade 3/ G. C., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, všetci zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Radlinského 1727/49, Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, v konaní o zaplatenie 26.136,22 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 4C/44/2013-174 zo dňa 11. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania vo výške 765,26 Eur, ktoré je navrhovateľ **p o v i n n ý** zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu odporcov v rade 1/ až 3/.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a priznal odporcom náhradu trov konania.

Dospel k záveru, že navrhovateľ podal návrh po uplynutí premlčacej lehoty. Premlčaciu lehotu posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko zmluvu odporcovia v rade 1-2 uzatvárali ako spotrebiteľia a v takom prípade je vždy potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. Odporcovia mali plný úspech, a preto im súd priznal náhradu trov konania, a to vo výške 2.295,79 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Navrhovateľ tvrdil, že v danom prípade došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka (teda namiesto pôvodnej premlčacej doby odo dňa, keď došlo k uznaniu, začne plynúť nová desaťročná premlčacia doba) zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Zároveň poukázal na ustanovenie čl. 3 bod 3.4 dohody, v ktorej odporca potvrdil svoju vedomosť o premlčaní dlhu. Navrhovateľ nesúhlasil so zamietnutím žalobného návrhu z dôvodu premlčania, nakoľko je zřejmé, že ak by aj odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá

§ 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, v takomto prípade nastupuje. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR (sp. zn. 3Cz/6/1968, 33Cdo/155/2007, 33Odo/934/2005, 33Odo/1039/2004, 33Odo/133/2005).

Navrhovateľ bol názoru, že odporca po tom, čo sa oboznámil s obsahom dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporca nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, uzatvorením predmetnej dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu postavenia odporcu ako spotrebiteľa, ale práve naopak, navrhovateľ poskytol odporcovi možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa odporca dostal do omeškania, v splátkach. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa.

Navrhovateľ považoval takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, ktorá vedie k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý úver, tento nakoniec nebudú musieť vrátiť. Takýmto postupom súdu budú veritelia nútení neposkytovať dlžníkom možnosť splácania dlhu v splátkach, ale okamžite pohľadávky uplatniť na súde.

Navrhovateľ teda navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie, resp. aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili odporcovia. Nepovažovali odvolanie navrhovateľa za dôvodné a stotožnili sa s názorom okresného súdu o uplynutí premlčacej lehoty. Z opatrnosti poukázali aj na ďalšie skutočnosti, a to na judikatúru súdov, podľa ktorej pri výklade právneho úkonu možno na vôľu toho, kto úkon urobil, usudzovať aj s prihliadnutím na následné správanie zmluvných strán. Súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu navrhovateľa, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky. Dohoda o uznaní záväzku z 2.2.2011 je neplatným právnym úkonom od svojho počiatku. Navrhli rozhodnutie okresného súdu potvrdiť a zároveň si uplatnili trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa.

Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúcu otázku, ktorá bola vo veci vznesená, a to, či v danom prípade došlo k uznaniu dlhu zo strany odporcu a či toto založilo plynutie novej desaťročnej premlčacej doby.

Vychádzajúc z obsahu uvedenej dohody o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 2.2.2011, ako aj okolností, za akých k jej uzavretiu došlo, aj odvolací súd považoval uznanie dlhu za právne neúčinné, pretože aj keď uznať možno aj premlčaný dlh, uznávajúci prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, pričom v konaní nebolo preukázané, že odporca vedel o jeho premlčaní ako to vyžaduje § 558 Občianskeho zákonníka.

Odvolanie navrhovateľa, namietajúceho nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Bol názoru, že na základe ust. § 558 Občianskeho zákonníka možno uznať aj premlčaný

dlh za podmienky, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel (R 51/1968). Písomným uznaním premlčaného dlhu čo do dôvodu a výšky právne účinky už vzniknutého premlčania zaniknú a právo sa začne premlčovať znova (tentoraz v 10-ročnej premlčacej dobe). Ak však uznávajúci nevedel o premlčaní dlhu, výkladom a contrario možno dospieť k záveru, že uznanie dlhu vyššie uvedený právny následok nemá.

Rovnako odvolací súd považoval za správne aj konštatovanie súdu o tom, že navrhovateľ v danom prípade využil odporcov ako slabšiu zmluvnú stranu a použil voči ním nekalú obchodnú praktiku.

Na tomto mieste dodáva, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcami, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa (§ 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Podľa odvolacieho súdu konanie odporcu by súd aproboval v prípade, ak by podnet na uzavretie dohody vyšiel z jeho strany alebo síce zo strany navrhovateľa ale s poučením o následkoch uznania premlčaného záväzku. V danom prípade však k takému dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka nedošlo. Naopak, navrhovateľ v snahe reparať pochybenie svoje, resp. pochybenie svojho právneho predchodcu, spočívajúce v nepodaní návrhu včas (pred uplynutím premlčacej doby) a vyhnúť sa tak možnej námietke premlčania a zamietnutia návrhu, sofistickovane pomocou osôb v jeho záujme konajúcich, obchádza dlžníka a pod zámienkou výhodnosti podpísania splátkového kalendára ako listiny, ktorá má dlžníka uchrániť pred problémami, do tejto listiny inkorporuje aj vyhlásenie o uznaní dlhu (samozrejme bez vysvetlenia dlžníkom). Z toho hľadiska dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je aj neplatná.

Vzhľadom na vyššie uvedené bol odvolací súd toho názoru, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, stotožnil sa s jeho skutkovým a právnym záverom a rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporcovia boli v odvolacom konaní úspešní a trovy odvolacieho konania si uplatnili, a preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 765,26 Eur. Trovy odvolacieho konania pozostávali z jedného úkonu právnej služby - vyjadrenia k odvolaniu vo výške 629,91 Eur podľa ust. § 10 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, režijného paušálu vo výške 7,81 Eur a DPH vo výške 127,54 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.